

Přes middlebrow k midcultu (K historii konstituování termínu midcult)

Jana Vraiová

Chceme-li užívat termínu midcult náležitě, je na místě se soustředit i na jeho dřívější historické použití a proměnu jeho významu ve dvou pro naše uvažování stěžejních konceptech myšlení – Dwighta Macdonalda a Umberta Eca.¹ Je známým faktem, že do českého čtenářského povědomí vstoupil knihou Umberta Eca *Skeptikové a těšitelé*.² Ten však použitím termínu navázal na v českém prostředí nepříliš známý (a dosud nepřeložený) text Dwighta Macdonalda³ *Against the American Grain* (1962).⁴

¹ Studie vznikla za podpory interního grantu Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci FPVC2013/18 *Tvorba Sofie Podlipské v kontextech a souřadnicích české literatury 2. poloviny 19. století*. Soustředí se k metodologickému aspektu možného uchopení části tvorby Sofie Podlipské skrze termín midcult.

² Originál vyšel v roce 1964, v českém překladu jej poprvé vydalo nakladatelství Svoboda v roce 1995.

³ Dwight Macdonald (1906–1982) byl americký levicový spisovatel, editor, esejista, filmový, literární a sociální kritik, politický radikál. Patřil do skupiny tzv. *newyorských intelektuálů* (*The New York Intellectuals*), kterou tvořili američtí spisovatelé, literární kritici, filosofové (např. Hannah Arendt, William Phillips, Saul Bellow, Paul Goodman, Susan Sontag ad.), z nichž značná část měla židovské kořeny. Skupina pracovala s podněty marxismu, byla však jednoznačně antistalinistická. Vydávali časopis *Partisan Review* – čtvrtletník zaměřený na literaturu, politiku a kulturní komentáře (Dwight Macdonald byl v letech 1937–1943 jeho editorem, po neshodách o politickou orientaci periodika z něj však odešel a založil v roce 1943 pacifisticky orientovaný časopis *Politics*; jeho editorem byl po celou dobu jeho existence do roku 1949). Enzo Traverso jej v knize *Trhlina v dějinách (esej o Osvětlení a intelektuálech)* označil za „kritického marxistu s minulostí trockistického aktivisty“, který „byl hluboce přesvědčen, že válka vyžaduje nejen politickou, nýbrž i morální odpověď, a proto se orientoval směrem, který ho po svržení atomové bomby na Nagasaki a Hirošimu dovedl k pacifismu anarchistického zabarvení.“ (Traverso 2006, s. 181) Traverso též připomněl, že se v určitých aspektech Macdonaldovy názory přibližují názorům tzv. frankfurtské školy; ovšem jediný jeho kontakt s kruhy německé exilové kultury pro něj představovala Hannah Arendtová, která spolupracovala s časopisem *Politics* a jejíž nepřívznivý vztah k frankfurtské škole a zejména k Adornovi mohl sehrát jistou roli v tom, že nedošlo k zjevnému názorovému prolnutí (Traverso 2006, s. 193).

⁴ Titul by se dal přeložit jako *Americe proti srsti*. Jedná se o soubor esejů a kritických statí napsaných v rozmezí let 1952–1962.

V padesátých a šedesátých letech dvacátého století stála ve středu Macdonaldova zájmu kulturní kritika. Zejména dva z Macdonaldových esejů – jeden věnovaný kritice zjednodušujícího jazyka nového překladu Bible (*The Bible in Modern Undress*; text byl publikován v periodiku *The New Yorker* v roce 1953) a druhý mainstreamové americké kultuře (*Masscult and Midcult*; poprvé otištěno v *Partisan Review* na podzim roku 1960) – se staly kulturními událostmi a zasáhly do dobových intelektuálních debat.

Třebaže se po téměř padesáti letech od publikování eseje *Masscult and Midcult* objevil ve sloupku *The New York Times* napsaném u příležitosti stého výročí Macdonaldova narození (2006) názor, že problematika masscultu a midcultu již není aktuální a nikoho neprovokuje, protože „it's all one big postmodern mishmash“,⁵ připravilo v roce 2011 nakladatelství NYRB (*New York Review Books*) Classics reedici knihy *Against the American Grain*. Jen titul poněkud pozměnilo. Nazvalo ji právě Macdonaldovou slavnou esejí o mainstreamové kultuře a z původního názvu učinilo podtitul: *Masscult and Midcult: Essays Against the American Grain*.⁶

První část studie, z níž Eco převzal termín midcult, je věnována bipolárnímu modelu stratifikace kultury: definování vysoké kultury (high culture) a masové, populární kultury – mass culture; Macdonald preferoval termín masscult. Tento typ produkce považoval za parodii vysoké kultury (Macdonald, s. 3), nikoli za neúspěšný pokus o umění, spíš za ne-umění, anti-umění (Macdonald, s. 4). Srovnáním děl dvou slavných spisovatelů detektivních příběhů, Erle Stanley Gardnera a Edgara Allana Poea, se pokusil názorně demonstrovat, proč se Poeovy texty řadí k vysoké kultuře, zatímco Gardnerovy k masscultu. Ne pro míru popularity, ale pro schopnost vyjádřit a zakomponovat do textu specifika osobnosti. (Macdonald, s. 6–7) V sociologizující pasáži s odkazem na *Komunistický manifest* položil Macdonald počátek masscultu do období průmyslové revoluce, protože ta podle něj vyprodukovala masy v moderním smyslu slova. (Macdonald, s. 12–13) Opět sociologicko-historická úvaha jej přivedla k termínu midcult. Zdůraznil fakt, že doposud nikdy v historii nedosáhlo tolik lidí tak vysoké životní úrovně, jako Američané po roce 1945. Za předpoklady k existenci kultury označil peníze, volný čas a vzdělání, které byly podle jeho názoru v době napsání eseje rozšířené a dostupné jako nikdy předtím (Macdonald, s. 36–37). Pod vlivem marxismu spatřoval ve stavu společnosti možnost zrodu midcultu – spojení vysoké kultury s masscultem. Midcult podle Macdonalda předstírá, že respektuje standardy vysokého umění, zatímco ve skutečnosti je rozmělnjuje a vulgarizuje (Macdonald,

⁵ „Všechno je jeden velký postmoderní mišmaš.“ James Wolcott: Dwight Macdonald at 100. *The New York Times*, 16. 4. 2006; dostupné z: <http://www.nytimes.com/2006/04/16/books/review/16wolcott.html?pagewanted=all&r=0>

⁶ Informace čerpám z článku Davida Haglunda: Is „Middlebrow“ Still An Insult? Dostupné z: http://www.slate.com/blogs/browbeat/2011/10/12/middlebrow_origins_and_insults.html

s. 37). Jako doklad literárního midcultu si Macdonald zvolil čtyři texty, které získaly Pulitzerovu cenu, byly chváleny kritiky a byly populární mezi vzdělanými lidmi. Jedním z nich byl Hemingwayův *Stařec a moře*, o němž následně psal rovněž Eco. Styl, jímž bylo dílo napsáno, označil za falešně biblický, jímž jsou nicméně „midbrows“ (v Macdonaldově myšlení de facto „střední vrstvy“; termín bude níže specifikován) zhoubně fascinovány (Macdonald, s. 41).

Macdonald se ve svém přemýšlení o vysoké kultuře (high culture) a masscultu nevyhnul práci s termínem kýč. Vědomě odkázal na v době napsání eseje bezmála třicet let starou studii Clementa Greenberga *Avant-garde and Kitsch (Avantgarde a kýč)*.⁷ Za kýč považoval Dwight Macdonald s využitím citátu z Greenberga masscult i midcult, protože kýč recipientovi podle Greenberga usnadňuje interpretační úsilí, poskytuje mu zkratky k potěšení z umění; Macdonald k tomu dodal další důvod: „because it includes the spectator's reaction in the work itself instead of forcing him to make his own responses“⁸ (Macdonald, s. 29)

Pro Macdonaldovo myšlení o midcultu je příznačné spojování termínu middlebrow případně midbrow (konzumenti midcultu) s middle class (střední vrstva). Umberto Eco ve *Skeptických a těšitelích* právě toto Macdonaldovo přesvědčení, že kultura je vázána na třídní rozvrstvení, kritizuje. Podotýká, že jakkoli existují jisté rozdíly v přístupnosti různých úrovní kultury, nelze konzumaci určité kultury vymezit třídně (Eco 1995, s. 63–65).

Macdonald zavedením estetické kategorie midcultu svým způsobem navázal na diskuse první poloviny dvacátého století, které byly de facto jazykovou intelektuální hrou se třemi kompozity: highbrow, lowbrow a middlebrow. Zjednodušeně řečeno se jedná o „etikety“ označující stupeň kulturní prestiže. Převedení těchto termínů do českého jazykového i kulturního kontextu si nevstačí s jednoslovným překladem a vyžaduje alespoň dílčí etymologický exkurz. Slovním základem všech tří slov je výraz brow – čelo a právě toto slovo je klíčem k porozumění a náležitému užívání uvedených termínů. Odkazuje totiž k tradici frenologického výzkumu konce devatenáctého století, v jehož rámci se pracovalo s premisou, že inteligentnější lidé mají větší mozek a v důsledku toho vysoká (high) čela (brow). Podle *Oxford English Dictionary* z roku 2005 se první zmínka o highbrow v tisku

⁷ Byla publikována v roce 1939 v *Partisan Review*, vznikla částečně jako reakce na Macdonaldův článek o filmové kultuře v sovětském Rusku uveřejněném tamtéž. Do češtiny byla stať přeložena Tomášem Pospiszylem a (spolu s dílčí studií a překladem části rozhovoru s Clementem Greenbergem uveřejněném v berlínské revui *Neue bildende kunst* v roce 1994) byla publikována v roce 2000 v monotematickém dvojčísle *Labyrint Revue* (č. 7–8) věnovaném problematice umění a kýče. Pro úplnost dodejme, že se Greenbergovo jméno stejně jako zmínka o *Partisan Review* coby o periodiku pro „highbrows“ objevilo i v parodickém textu Russela Lynese, který bude zmíněn později.

⁸ „Protože divákovy reakce jsou již obsaženy v díle samém místo toho, aby jej dílo provokovalo k vlastní odevzvě.“ (přel. JV)

objevila v roce 1884. Tato lexikální jednotka je synonymní s českými výrazy „intelektuál/intelektuální, elitní“. Opozitem je výraz lowbrow – „nevzdělaný, nekulturní“. Termín middlebrow se podle výše zmíněného zdroje objevil poprvé roku 1925 v časopise *Punch* a hledání českého ekvivalentu pro něj je nejsložitější. Jeho definice je ostatně nejednoznačná i v jazykově anglickém prostředí a většinou je jeho význam objasňován právě v korelaci s highbrow a lowbrow.⁹

Všechna tři slova je možno použít jednak jako substantiva sloužící k označení nositele vlastností připisovaných té které vrstvě kulturní stratifikace, jednak jako adjektiva. Angličtina zná též slovo unibrow, kterým se označuje jednolitě srostlé obočí. Pro svou etymologickou podobnost s výše uvedenými termíny přímo vybízí k jazykové hře a jeho použití v přeneseném významu pro označení tendence k názorové unifikační.¹⁰

Termín middlebrow však není neutrální či bezpříznakový, bývá používán jako hanlivé označení. Hanlivost tohoto označení dokládá text Virginie Woolfové ze třicátých let 20. století. Woolfová napsala editorovi periodika *New Statesman* nikdy neodeslaný dopis (dnes je pod názvem *Middlebrow* součástí její knihy esejů *The Death of the Moth and Other Essays*, která poprvé vyšla v roce 1942), v němž se ohradila vůči faktu, že recenzent její knihy opominul v textu použít slovo highbrow (Woolf 1942, s. 113). Esej je úvahovým textem definujícím termíny highbrow, lowbrow a middlebrow. Nejprve je to úvaha sociologizující, v níž se Woolfová snažila charakterizovat typické představitele jednotlivých skupin. Highbrows jsou podle ní vysoce inteligentní lidé, pro něž je nejdůležitější myšlenka, idea.¹¹ Lowbrow jsou pak lidé plní vitality, pro něž je nejdůležitější život,

⁹ *Colins Cobuilt Dictionary* z roku 1987 jej objasňuje jako „interesting and enjoyable without requiring much thought“ – tedy „zajímavé a zábavné bez nutnosti příliš přemýšlet“. Jako příklad pak uvádí adjektivní podobu slova ve spojení se substantivy kniha či televizní program. *Cambridge International Dictionary of English* z roku 1995 a *Longman Dictionary of Contemporary English* z téhož roku se víceméně shodují, že se jedná o dílo, které není náročné na porozumění. Heslo middlebrow ve *Webster New World Dictionary of the American Language* z roku 1984 je o něco rozsáhlejší: nezačíná adjektivní formou slova, ale uvádí na prvním místě, že se jedná o substantivum (kolektivismus) s významem označujícím člověka střední třídy s konvenčním vkusem a názory, antiintelektuála nebo pseudointelektuála; a dále podotýká, že se často jedná o termín opovržení či výsměchu.

¹⁰ Viz např. Thomas Malon 29. 7. 2014 v článku pro *New York Times*: „According to the world's No. 1 unibrow reference tool, Wikipedia...“ Dostupné z: <http://www.nytimes.com/2014/08/03/books/review/highbrow-lowbrow-middlebrow-do-these-kinds-of-cultural-categories-mean-anything-anymore.html?ref=re&r=0>

¹¹ „He is the man or woman of thoroughbred intelligence who rides his mind at a gallop across country in pursuit of an idea.“ (Woolf 1942, s. 113)

živobytí.¹² Obě dvě skupiny se ctí a respektují. Podle Woolfové je tu ovšem někdo, kdo šíří informaci, že tomu tak není, že intelektuálové nenávidí nevzdělance a naopak: middlebrows, tedy lidé, kteří nejsou schopni se rozhodnout – jsou betwixt and between.¹³ Jsou to lidé prostřední (Woolfová je vybavila střední mírou intelligence – middlebred intelligence), jejichž životním cílem není nic konkrétního, ani umění, ani život sám. Nejraději by měli obojí a nemuseli rozlišovat. A nejlépe s penězi, slávou, mocí nebo prestiží.¹⁴ Woolfová se vyjádřila i k jejich knižní produkci, kterou se podle ní příslušníci middlebrow rádi vychloubají. Konstatovala, že kniha, kterou napsal middlebrow, sice není dobře napsána, ale zároveň ani špatně; ani správně, ale ani chybně. Je tedy opět „betwixt and between“ – někde uprostřed. (Woolf, s. 116)

Pohrdání touto nerozhodnou střední skupinou populace je nejzřetelnější z pasáže, kdy Woolfová popisuje, jak se ptá svých nevzdělaných přátel (lowbrows), proč dovolí těm, co patří mezi middlebrows, aby je vyučovali. A oni odpovídají, že i middlebrows jako ostatní lidé potřebují vydělávat peníze. Například výukou a psaním knih o Shakespearovi. V následující pasáži Woolfová na konkrétním případě opět v sociologizující tendenci vykresluje odlišnost highbrows a middlebrows: zatímco highbrows ve chvíli, kdy si vydělají dostatek peněz pro život, žijí, middlebrows si potřebují vydělat, aby mohli žít podle konvencemi jejich skupiny utvořeného vkusu: aby si mohli koupit specifický druh nábytku, první vydání knihy již nežijícího autora atd.¹⁵ Jestliže Woolfová měla potřebu zdůraznit, že by si middlebrow nikdy nekoupil knihu žijícího autora, poukázala tím na jeho potřebu záviset na rozhodnutí jiných; v případě knih na úsudku těch, kteří se podíleli

---

¹² „By a lowbrow is meant of course a man or a woman of thoroughbred vitality who rides his body in pursuit of a living at a gallop across life.“ (Woolf 1942, s. 114)

¹³ „They are not highbrows, whose brows are high; nor lowbrows, whose brows are low. Their brows are betwixt and between.“ (Woolf 1942, s. 115)

¹⁴ „The middlebrow is the man, or woman, of middlebred intelligence who ambles and saunters now on this side of the hedge now on that, in pursuit of no single object, neither art itself nor life itself, but both mixed indistinguishably, and ether nastily, with money, fame, power, or prestige. The middlebrow curries favour with both sides equally.“ (Woolf 1942, s. 115)

¹⁵ „We highbrows, I agree, have to earn our livings; but then we have earned enough to live on, then we live. When the middlebrows, on the contrary, have earned enough to live on, they go on earning enough to buy – what are the thing that middlebrows always buy? Queen Anne furniture (faked, but nonethe less expensive); first edition of dead writers – always the worst; Picture, or reproductions from pictures, by dead painters; houses in what is called ‚the Georgian style‘ – but never anything new, never a picture by a living painter, or a chair by a living carpenter, or books by living writers, for to buy living art requires living taste.“ (Woolf 1942, s. 117–118)

na tvorbě literárního kánonu. Aby si totiž mohli koupit „živé umění“ (living art), museli by mít „živý vkus“¹⁶ (living taste).¹⁷

O tom, že diskuse o kultuře určené středním vrstvám není v americkém myšlení uzavřená, svědčí stále se objevující novinové články provokující k revizi termínů highbrow, lowbrow a middlebrow (jeden z nejnovějších byl publikován 29. července 2014 v New York Times Thomasem Malonem, spisovatelem a profesorem na George Washington University, nazvaný *Highbrow, Lowbrow, Middlebrow – Do These Kinds of Cultural Categories Mean Anything Anymore?*).¹⁸ Malon svůj sloupek uzavírá obavou o udržení kritického myšlení: metaforicky upozorňuje na fakt, že jediné čelo (brow), kterému opravdu pod soudobým diktátem rychlosti hrozí zánik, je čelo svraštělé přemýšlením.¹⁹

V obou pro naše uvažování a utváření termínu midcult stěžejních textech (Macdonald, Woolfová) se s myšlením o trojrozměrném modelu vertikálního členění literatury setkáváme skrze esejistický styl. Macdonald se argumentačně opíral primárně o kulturně-sociologické myšlení vycházejících z podnětů marxismu. Propojení myšlení o produkci midcultu s myšlením o jeho recipientech, které nacházel ve střední společenské třídě, mu umožňovalo vyhnout se potřebě termín midcult definovat jinak než prostřednictvím příkladů.²⁰

¹⁶ Viz předchozí citát.

¹⁷ Zmíněnou esej Virginie Woolfové parodoval o několik let později editor periodika *Harper's Magazine* Russel Lynes článkem *Highbrows, Lowbrows, Middlebrows*. V roce 1949 jej otiskl časopisecky, v roce 1954 ho zařadil do své knihy, kterou nazval *The Tastemakers* (*Výrobci vkusu*). Ironie je patrná od počátku textu, když se autor při definici highbrows odvolával na Edgara Wallace, který údajně v diskusi položenou otázku, kdo že je highbrow, replikoval slovy: je to člověk, který našel něco zajímavějšího, než jsou ženy. (Lynes, s. 147) Lynes parodoval Woolfovou (která, jak už jsme zmínili, psala o vzájemném respektu highbrows a lowbrows), když odstavec nadepsaný *The Lowbrows* začal větou: „The highbrow's friend is the lowbrow.“ (Lynes, s. 151) Lynes navrhl pokračovat v dělení middlebrows do dalších dvou podskupin: upper-middlebrows (vyšší) a lower-middlebrows (nižší). Ty z vyšší podskupiny označil za dodavatele a propagátory myšlenek highbrows, členy nižší pak za konzumenty toho, co jim upper-middlebrows předají. V závěru textu dovedl Lynes karikaturu článku Woolfové až k absurdnímu náčrtu světa bez middlebrows – v takové představě lowbrows pracují a vytvářejí lidové umění (folk art) a highbrows přemýšlejí a produkují čisté umění (fine art). (Lynes, s. 158)

¹⁸ Dostupné z: http://www.nytimes.com/2014/08/03/books/review/highbrow-lowbrow-middlebrow-do-these-kinds-of-cultural-categories-mean-anything-anymore.html?ref=re&_r=0

¹⁹ Dostupné z: http://www.nytimes.com/2014/08/03/books/review/highbrow-lowbrow-middlebrow-do-these-kinds-of-cultural-categories-mean-anything-anymore.html?ref=re&_r=0

²⁰ Vedlo jej též ke zdůraznění procesu komodifikace kultury – v tomto případě produktů masscultu a midcultu (Macdonald, s. 27).

Ani pro Virginii Woolfovou nebylo tolik podstatné specifikovat distinktivní rysy literatury určené middlebrows, jako spíš popsat míru intelektuální prestiže čtenářů v rámci jednotlivých recepčních pásem. I v tomto případě se nacházíme v blízkosti sociologizujících úvah.

Vzhledem k společenským změnám, které se udály od publikace obou textů²¹ a které směřují k propustnosti jednotlivých společenských vrstev, se jeví jako produktivnější uvažování o midcultu navazující na Ecovo sémiotické pojetí.

Chápeme jej jako výzvu literární vědě²² pokusit se vlastními nástroji a terminologickým aparátem, kterým ji vybavila především naratologie na straně jedné a studium recepce na straně druhé, popsat specifika literárního textu příslušejícího k midcultu tak, aby jej bylo možno v rámci literární komunikace co nejpřesněji identifikovat.

Literatura

BARKER, Chris (2006). *Slovník kulturních studií*. Praha: Portál.

Colins Cobuilt Dictionary. London: Colins, 1987.

Cambridge International Dictionary of English. Cambridge: Cambridge University Press 1995.

FOER, Franklin. „The Browbeater“. 23. 11. 2011, *The New Republic*. Dostupné z: <http://www.newrepublic.com/article/books-and-arts/magazine/97782/dwight-macdonald-midcult-masscult>

GILBERT, James B. (1974) Partisan Review: New York, 1934–. In Joseph R. Conlin (ed.), *The American Radical Press, 1880–1960*. Dva svazky. Westport: Greenwood Press; Sv. 2, s. 548–553.

GREENBERG, Clement (2000). Avantgarda a kýč. *Labyrint revue* 2000, č. 7–8, s. 68–74.

HAGLUND, David. „Is Middlebrow Still An Insult?“ Dostupné z: http://www.slate.com/blogs/browbeat/2011/10/12/middlebrow_origins_and_insults.html

HALFORD, Macy. On „Middlebrow“. 10. 2. 2011 *The New Yorker*. Dostupné z: <http://www.newyorker.com/books/page-turner/on-middlebrow>

JODL, Miroslav (1994). *Teorie elity a problém elity*. Praha: Victoria Publishing.

²¹ K problematice viz např. Miroslav Jodl (1994).

²² Termín midcult v českém myšlení o literatuře zatím příliš nezdomácněl. V akademickém prostředí však bylo v poslední době napsáno několik kvalifikačních prací z oblasti estetiky (zejména pod vedením Denise Ciporanova) pracujících s termínem midcult, rovněž mediální studia (případně žurnalistika) či sociologický výzkum na úrovni bakalářských či magisterských diplomových prací vyhledaných podle klíčového slova v pracích archivovaných v systému theses s tímto termínem počítají a užívají jej (ať už se autoři myšlenkově vrací až k anglickému originálu Macdonaldovu a revidují jej, či pracují s jeho zprostředkovanými názory skrze Ecův text).

- KAMMEN, Michael (2012). *American Culture, American Tastes. Social Change and the 20th Century*. Knopf Doubleday Publishing Group.
- Longman Dictionary of Contemporary English*, 3rd ed, Longman Dictionaries, Longman Group 1995.
- LYNES, Russel. Reprint: „Highbrow, Lowbrow, Middlebrow“ (1949). *The Wilson Quarterly* 1, č. 1 (Podzim 1976), s. 146–158. Dostupné po přihlášení z: <http://www.jstor.org/stable/40255171>
- MACDONALD, Dwight (1962). *Against The American Grain*. New York: A Da Capo Paperback.
- MALON, Thomas: „Highbrow, Lowbrow, Middlebrow – Do These Kinds of Cultural Categories Mean Anything Anymore?“ Dostupné z: http://www.nytimes.com/2014/08/03/books/review/highbrow-lowbrow-middlebrow-do-these-kinds-of-cultural-categories-mean-anything-anymore.html?ref=re&_r=0
- Oxford English Dictionary* (3. vyd.). Oxford University Press. 2005.
- Webster New World Dictionary of the American Language*, 2nd college ed. 1982.
- TRAVERSO, Enzo (2006). *Trhlina v dějinách (Esej o Osvětlení a intelektuálech)*. Praha: Academia.
- WOLCOTT, James: Dwight Macdonald at 100. Dostupné z: http://www.nytimes.com/2006/04/16/books/review/16wolcott.html?pagewanted=all&_r=0
- WOOLF, Virginia (1942). *Middlebrow. The Death of the Moth and Other Essays*. Repr. London: The Hogarth Press.

Over the “middlebrow” to the “midcult”

The study deals with the genesis of the term midcult. It shows, how was the term used by Dwight Macdonald, Virginia Woolf and Umberto Eco. Macdonald's thinking was primarily based on cultural and sociological thinking working with ideas of marxism. Nor for Virginia Woolf was or essential to specify the distinctive features of literature for middlebrows, she prefers to describe the level of intellectual prestige senders. Due to societal changes that have taken place since the publication of both texts and which lead to the permeability of different social strata, it seems to be more productive to think about midcult following to Eco's semiotic concepts.

Mgr. Jana Vraiová, Ph.D.
Katedra bohemistiky
Filozofická fakulta
Univerzita Palackého
Křížkovského 10
771 80 Olomouc
jana.vraiova@upol.cz